

6TH WORLD CONGRESS

رایزنی صاحب نظران برای بسط آزادی دینی

خشونت دینی است. جهان باید صدای ما را در ششمین کنگره آزادی دینی بشنود. حضور ما در این کنگره قطعاً دنیا را عوض نمی‌کند اما به جهانیان می‌فهماند که می‌توان از تنگ‌نظری و خشونت دینی پرهیز کرد. نفس برگزاری این همایش موبد این نکته است که برای مواجهه با تفاوت‌ها، غیر از خشونت‌ورزی راه دیگری هم وجود دارد.

جان گریز با اشاره به کشورهایی که هنوز در برابر آزادی دینی موضع می‌گیرند، گفت: "آیا خدا ما را مجبور می‌کند که او را دوست داشته باشیم؟ آیا مردم مجبور به دینداری هستند؟ قطعاً اینگونه نیست. خدا ما را با آزادی انتخاب آفریده است چون ما را دوست دارد."

جانانان گالافر (آمریکا)، آناتولی کراسی کف (روسیه)، خوزه کامیلو کاردوسو (آرژانتین)، جورج هامیلتون (انگلستان)، ویکتور و تیکو (بلاروس)، برت بیچ (اسکاتلند)، پل آنانابا (زیمبابوه)، ریک نورفس (آلمان)، حجت‌الاسلام والمسلمین محمد علی ابطحی (موسسه گفت‌وگوی ادیان - ایران) و ... از جمله سخنرانان این کنگره بودند. ابطحی در سخنرانی خود با عنوان "خشونت‌ستیزی: رسالت تاریخی ادیان" اظهار داشت: "حاکمان در طول تاریخ از ابزار دین همواره استفاده کرده‌اند. قدرت و دینداری را پشتوانه قدرت خود قرار داده‌اند و عملاً به دلیل قدرت دین از آن استفاده کرده‌اند و جنگ‌های بزرگ تاریخی که به نام دین انجام شده است، در پناه استفاده ابزاری از دین بوده است.

در ششمین کنگره این مجمع ۳۰ سخنرانی صورت گرفت و ۱۵ کارگاه آموزشی با مشارکت ۶۰ صاحب‌نظر دینی برگزار شد و ۲۶ گزارش منطقه‌ای از نمایندگان سازمان‌های غیردولتی ارائه شد. موضوعاتی چون خشونت دینی از نگاه اروپایی، واکنش روسیه به خشونت دینی، تلاش دولت‌ها برای آزادی دینی، چگونه سازمان ملل متحد با خشونت مبارزه کند؟، آزادی دینی یا آزادی بنیادگرایی، آیا آزادی دینی صلح را محدود می‌کند؟، نگاه مسلمانان به خشونت دینی، مبارزه با خشونت رسالت تاریخی ادیان و ... از جمله محورهای سخنرانی در این کنگره بود و در نشست‌ها و کمیته‌های فرعی مورد بررسی قرار گرفت.

در روز افتتاحیه همایش خانم اسما جهانگیر گزارشگر سازمان ملل متحد در امور آزادی ادیان ضمن ارائه گزارشی از فعالیت‌های این سازمان گفت: "حق آزادی دینی یکی از حقوق انسانی است که در کنار حق آزادی بیان اهمیت پیدا می‌کند. این دو حق، همبسته و مرتبط با یکدیگرند و ایجاد تعامل میان این دو اهمیت فراوانی دارد."

پس از او پل راسترا رئیس IRLA به حضاران خوشامد گفت و اجلاس را افتتاح کرد. جان گریز دبیر کل این مجمع نیز با یادآوری اهمیت آزادی دینی گفت: "آزادی دینی یک موضوع ذهنی و انتزاعی نیست بلکه یک ضرورت عینی است چرا که تاثیر مستقیم بر زندگی انسان‌ها دارد."

وی افزود: "آزادی دینی بهترین پاسخ به

ششمین کنگره جهانی مجمع بین‌المللی آزادی ادیان با موضوع "مبارزه با خشونت از طریق آزادی ایمان" طی روزهای ۲۷ فوریه تا ۱ مارس ۲۰۰۷ (۱۰ - ۸ اسفند ۱۳۸۵) با حضور صاحب‌نظران و نهادهای مختلف دینی از جمله موسسه گفت‌وگوی ادیان ایران، در شهر کیپ‌تاون آفریقای جنوبی برگزار شد. مجمع بین‌المللی آزادی ادیان (IRLA) یک نهاد پژوهشی آموزشی مستقل و غیردولتی است که در سال ۱۸۹۳ با هدف تاکید بر اهمیت آزادی ادیان تاسیس شد و از همان زمان وظیفه خود را دفاع از آزادی ادیان تعریف کرده است. این نهاد که مقام مشورتی سازمان ملل متحد را دارد فارغ از تمایلات سیاسی است و متحصراً بر موضوع میزان آزادی ادیان در کشورهای جهان و نیز بررسی راه‌های تقویت این آزادی متمرکز است. اگر چه بنیانگذاران این نهاد در آغاز "ادونتیست‌ها"ی مسیحی بودند اما به مرور اهدافی جهانی را برای خود تعریف کردند و از ویژگی فرقه‌ای بودن تا حد زیادی فاصله گرفتند. IRLA در کنار فعالیت‌های گوناگون خود شامل انتشار کتاب، نشریه، برنامه‌های تلویزیونی، سفرهای تبلیغی و پژوهشی، اقدام به برگزاری ادواری کنگره‌هایی نیز می‌کند. اولین کنگره این نهاد به سال ۱۹۷۷ در آمستردام هلند برگزار شد و در همان جا تصمیم گرفته شد که هر ۵ سال یکبار یک کنگره جهانی برگزار کند. رم (۱۹۸۴)، لندن (۱۹۸۹)، ریودو ژانیرو (۱۹۹۷) و مانیل (۲۰۰۲) از جمله شهرهایی بود که کنگره‌های پیشین این مجمع در آنها برگزار شد.

به موازات استفاده قدرتمندان سیاسی از دین رهبران ادیان بر آن شدند تا به جای تبشیر و درگیری، گفت‌وگو و همکاری را برای ادیان پیشنهاد کنند.

رهبران دینی باید به جای دعوت به تغییر دین، از همکاری مشترک و گفت‌وگو حمایت کنند. واقعیت غیرقابل انکار در جامعه متدینان جهانی این است که دین نمی‌تواند عامل خشونت باشد. اما چه بخوایم و چه نخواهیم صدای خشونت صدای بلندی است که خود را در جایگاه نمایندگی ادیان قرار می‌دهد و صدای اکثریت جوامع دینی که با خشونت و ترور و کشتار مخالفند، شنیده نمی‌شود.

رئیس موسسه گفت‌وگوی ادیان اضافه کرد: "دین‌هراسی که اکنون سیاستمداران مختلف آن را رواج می‌دهند، یکی از عوامل اصلی مشکلات جهان است. در غرب اسلام فوبیا یک اپیدمی فراگیر شده که در سطوح سیاستمداران، اساتید دانشگاه‌ها و حتی محققان از آن ترویج می‌شود این شاید در کوتاه‌مدت منافع سیاسی جمعی از حکام جهان غرب را تأمین کند ولی یقیناً اسلام فوبیا به غرب فوبیا در این سوی دنیا تبدیل می‌شود. بسیاری از مشکلاتی که در دنیا رنگ و بوی دینی گرفته است ریشه دینی ندارند. قدیمی‌ترین و جدی‌ترین خشونت‌های دنیا در منطقه خاورمیانه است و همه آنان نیز به نام دین، در حالی که ریشه مشکلات خاورمیانه ادیان و کتب آسمانی آنها نیستند. ریشه مشکلات سیاسی است و سیاستمداران می‌دانند که چگونه ترکیب منطقه خاورمیانه را شکل داده‌اند که درگیری‌های سیاسی به نام دین مطرح شود. به عقیده من اگر آمریکایی‌ها واقعیت خاورمیانه را می‌شناختند و مشاورانی غیر از اسرائیل داشتند نه برای خود و نه برای دنیا و به خصوص برای مردم این منطقه این قدر مزاحمت و مشکل ایجاد نمی‌کردند.

تاریخ نشان داده که هر وقت سیاستمداران از دین استفاده کردند، هم به دین آسیب رسانده‌اند و هم به خود. اساساً این ماهیت استفاده ابزاری از احساسات مذهبی است که آغاز آن می‌تواند به

اعلام می‌کند که حرکت به سمت اصلاحات را با سرعت بیشتری پیش بگیرد. همچنین به صربستان و بلاروس توصیه می‌شود که برای اصلاح قوانین خود بر اساس تفکیک شهروندان طبق اعتقادات دینی اقدام کنند.

این بیانیه می‌افزاید: "از درگیری‌های مسیحیان و مسلمانان در انزوتزی نگرانیم. همچنین کشورهایی چون فرانسه، نیجریه، غنا، بوتسوانا و اوگاندا، باید در برنامه‌ریزی درسی مدارس و روزهای امتحان، رعایت روزهای خاص مذهبی را بکنند."

در این بیانیه آمده است: "رسیدن به اهداف برنامه توسعه هزاره که مصوب سازمان ملل است فقط از طریق تساهل حکومت‌ها در برابر ادیان مختلف امکان‌پذیر است. حکومت‌ها باید از مداخله در امور دینی حتی الامکان پرهیز کنند و نسبت به ادیان مختلف موضع بی‌طرفانه داشته باشند. مسائلی مانند منع حمل علائم مذهبی در انتظار عمومی یا انکار حق بزرگداشت روزهای خاص عبادت که توسط برخی دولت‌ها تصویب شده است، آزادی دینی را تهدید می‌کند." این بیانیه بر حق مردم در انتخاب دین تأکید می‌کند و مجازات افرادی را که از این حق استفاده می‌کنند محکوم می‌کند.

فرمان سیاستمداران باشد ولی پایان آن در اختیار سیاستمداران نیست، آخرین نمونه آن در افغانستان است. در دوران نوقطی بودن جهان، آمریکا برای مبارزه با اتحاد جماهیر شوروی که افغانستان را اشغال کرده بود، با کمک کشورهای عرب از انگیزه دینی جوانان مسلمان استفاده کردند و آنان را به اسم مبارزه با کفر کمونیستی سازماندهی کردند و نام مجاهد را که در فرهنگ این منطقه فراموش شده بود به آنان دادند و به میدان مبارزه فرستادند اما وقتی جنگ تمام شد، آن انگیزه‌های رشد یافته دینی تمام نشد و بقایای مجاهدان در ادامه وظیفه و احساس دینی، به سراغ غرب رفتند و فاجعه ۱۱ سپتامبر را آفریندند. این تجربه شاید سیاستمداران را قانع کرده باشد که از عنصر دین سوء استفاده ابزاری نکنند.

شرکت‌کنندگان در این کنگره پس از ۳ روز بحث و گفت‌وگو در خصوص موضوع آزادی دینی بیانیه‌ای صادر کردند. در بخشی از این بیانیه آمده است: «از سال ۲۰۰۲ و اجلاس قبلی در مانیل، وضعیت آزادی دینی خصوصاً در جنوب آفریقا، اروپای شرقی و آسیا بهتر شده است اما در برخی مناطق همچنان نامطلوب است. عربستان، کره شمالی، لیبی و مالدیو وضعیت مطلوبی از این جهت ندارند. کنگره به دولت جدید ترکمنستان

سهم اسلام از رسانه‌های تصویری آلمان

شبکه تلویزیونی ZDF به عنوان یکی از چهار شبکه بزرگ تلویزیونی آلمان اعلام کرد در نظر دارد از تابستان امسال برنامه‌ای را به پخش خطبه‌های نماز جمعه مسلمانان آلمان اختصاص دهد.

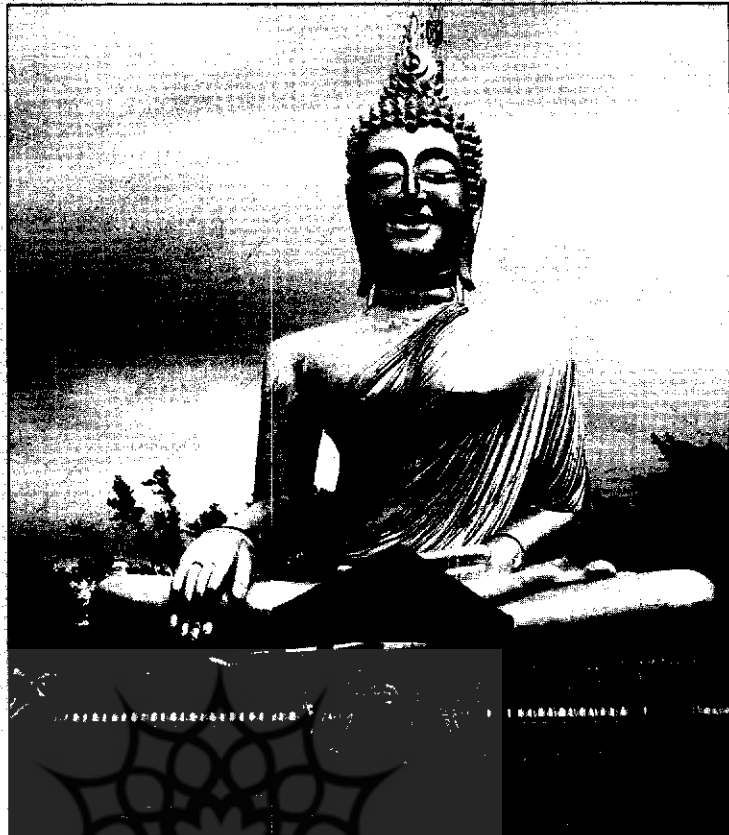
به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از خبرگزاری آلمان، شبکه تلویزیونی ZDF خطبه ائمه جمعه وابسته به سازمان‌های مسلمانان آلمان را انتخاب خواهد کرد.

این پروژه تحت عنوان "محفل جمعه" بر اساس الگوی سخنرانی مسیحیان که هر یکشنبه توسط شبکه تلویزیونی ARD پخش می‌شود ارائه خواهد شد. اما ZDF تأکید کرد که ابتدا در نظر دارد خطبه‌های نماز جمعه را به صورت آنلاین روی اینترنت قرار دهد تا میزان مطالعه آن از سوی مخاطبان را بررسی کند.

مارکوس شستر مدیر عامل شبکه ZDF اظهار داشت: هدف از پخش این سخنرانی‌های اسلامی ارائه دیدگاه مسلمانان درباره موضوعات اخلاقی، معنویت و حوادث روز است. متن سخنرانی‌ها به زبان آلمانی در پایگاه اینترنتی شبکه ZDF قرار می‌گیرد.

شستر گفت: به دنبال گفت‌وگو با شورای یهودیان آلمان قرار است فضای آنلاین مشابهی نیز به دین یهودیت اختصاص یابد.

روبرشت پولنتس رئیس شورای ZDF گفت: این شبکه نیز برای کمک به فرآیند ادغام ۳/۵ میلیون مسلمان در جامعه آلمان باید سهمی بر عهده گیرد.

بودا در برلین

نمایشگاهی از آثار باستانی آئین بودیسم از صومعه‌های تبت در برلین آلمان به عنوان "صومعه‌های تبت خزانه گنجینه‌های خود را گشوده‌اند" گشایش یافته که تا هفت خرداد ماه ادامه دارد.

به گزارش آسوشیتدپرس، موزه دار موزه هنر آسیایی، برگزاری این نمایشگاه را فرصت مناسبی برای تماشای شاهکارهایی دانست که در هیچ کجا به جز چنین نمایشگاهی نمی‌توان مشاهده کرد؛ چرا که اشیاء این نمایشگاه مستقیم از قلب صومعه‌های تبت در این نمایشگاه ارائه شده‌اند.

این نمایشگاه دربرگیرنده ۱۵۰ اثر است که اغلب آنها پیش از این از تبت خارج نشده‌اند. مجموع این اشیاء از پنج صومعه، دو موزه و اقامتگاه تابستانی دالایی لامای تبعیدی در لاسا در موزه هنرهای آسیایی برلین به نمایش گذاشته شده‌اند.

قدمت این اشیاء به قرن پنجم تا اوایل قرن بیستم میلادی باز می‌گردد که در میان آنها می‌توان به مجسمه، نقاشی، دیوارآویزهای مقدس و اشیاء مربوط به آداب نیایشی اشاره کرد. قدیمی‌ترین شیء این مجموعه مجسمه برنزی از بودا است که آن را به سال ۴۳۷ در چین نسبت می‌دهند. گرچه تأثیرگذارترین این اشیاء ۱۰ مجسمه مسی در اندازه‌های حقیقی بوده که شامل شخصیت‌های مهم و تاریخی در حال خوشامدگویی به بازدیدکنندگان موزه است.

برگزاری این نمایشگاه از سوی تبتی‌های تبعیدی و طرفداران آنها مورد انتقاد قرار گرفت. آنها اظهار داشتند که برگزاری این موزه نادیده گرفتن سوء رفتار چین با فرهنگ تبت است.

نیروهای کمونیست چین در سال ۱۹۵۰ به تبت حمله کردند و هزاران صومعه و معبد را تخریب کردند. دالایی لاما رهبر معنوی بودائیان تبت در سال ۱۹۵۹ به دنبال یک قیام ناموفق به هندوستان متواری شد و در سال ۱۹۸۶ برنده جایزه صلح نوبل به علت پیگیری مبارزات غیرخشونت‌آمیز خود علیه چین شد.

قانون سکولاریسم در گرداب تردید فرانسوی‌ها

داشت: این تحقیق خط تمایزی میان یک کشور سکولار و یک جامعه معنوی کشیده است. وی ضمن تصدیق موفقیت فرانسه در سکولار کردن نهادهای خود اظهار داشت: سیاست‌های سکولار تأثیر اندکی بر جامعه فرانسه دارد و این جامعه هنوز هم مشتاق معنویت است. گیسیر گفت: نخبگان فرانسه درباره این امر که سکولاریسم می‌تواند جایگزین دین شود اشتباه کردند، آنها می‌خواستند سکولاریسم را دین رسمی قرار دهند اما از این حقیقت اطلاع نداشتند که سکولاریسم یک نظام نهادی برای تنظیم جامعه و نهادهای کشوری است. روز ۹ دسامبر ۱۹۰۵، فرانسه قانونی را مبنی بر جدایی دین و کلیسا به تصویب رساند، بی‌طرفی دولت، آزادی عمل به دین و قدرت عمومی مربوط به کلیسا سه اصل این قانون محسوب می‌شوند. بر اساس آمار، کاتولیک‌ها بین ۸۳ تا ۸۸ درصد، مسلمانان این کشور بین ۵ تا ۱۰ درصد جمعیت، پروتستان‌ها ۵ درصد و یهودیان یک درصد از این کشور محسوب می‌شوند. اقلیت مسلمان فرانسه بزرگ‌ترین جامعه اقلیت اروپا محسوب می‌شوند.

توصیف کرده‌اند. کشیش لانگ همچنین تلاش‌های اتحادیه جماهیر شوروی را برای رهایی از اعتقادات دینی بیپه‌وده توصیف کرد و گفت: این ایدئولوژی (کمونیسم) ثابت کرد که با موفقیت روبه‌رو نمی‌شود و امکان‌ناپذیری بار دیگر فعالیت خود را آغاز کردند. وینسن گیسیر جامعه‌شناس فرانسوی نیز اظهار

با وجود این که فرانسه کشوری سکولار محسوب می‌شود و دین در این کشور اروپایی به حاشیه رانده شده، یک نظرسنجی تازه نشان می‌دهد که اکثر مردم فرانسه اعتقاد دارند دین نقش مهمی در زندگی آنها ایفا می‌کند.

به گزارش خبرگزاری اسلام آنلاین، کشیش میشل لو لانگ از فرانسه درباره نتایج این نظرسنجی اظهار داشت: تجارب گذشته نشان می‌دهند که ایدئولوژی‌های ساخت بشر نتوانسته‌اند دین را از زندگی ما خارج کنند.

وی افزود: دین بر خلاف سکولاریسم یا سایر ایدئولوژی‌های بشری، با نیازهای معنوی ما همسان بوده و برش‌هایی که بشر نیاز دارد درباره زندگی، زندگی پس از مرگ، سرنوشت و تقدیر بدانند را پاسخ می‌دهد. محققان از ۹۰ نفر در سراسر فرانسه پرسیده‌اند که آیا دین برای آنها مهم است یا خیر که ۷۰ درصد فرانسوی‌ها به یکی از سه دین آسمانی تعلق داشته و ۲۷/۶ درصد آنها ملحد محسوب می‌شوند. ۶۴ درصد آنها خود را کاتولیک، سه درصد مسلمان، ۵ درصد پروتستان و ۶ درصد یهودی

گردهمایی رهبران مسیحی برای حمایت از کودکان

بیش از یک هزار نفر از رهبران مذاهب مختلف مسیحی و طرفداران حقوق بشر در آمریکا و در آخرین گردهمایی که هدف اصلی آن بررسی راه‌های غلبه بر مشکلاتی چون خشونت، جهانی شدن، افزایش تدریجی دمای زمین و صدمه رساندن به کودکان سراسر دنیا بود، شرکت کردند. شرکت‌کنندگان در پنجمین گردهمایی سالانه برای صلح و عدالت جهانی در حومه واشنگتن محور بحثها و تبادل اندیشه‌های خود را بر عبارت "و کودکان در چه وضعیتی هستند" استوار کردند.

این همایش سه روزه که از جمعه (۱۸ اسفند) آغاز شده بود، روز دوشنبه ۲۱ اسفند ماه به پایان رسید و در بیانیه پایانی خود وضعیت‌هایی که بر زندگی کودکان سراسر دنیا تأثیر گذاشته را مورد تأکید قرار داد.

منظور مبارزه با فقر گردهم جمع کرده و تعداد یک هزار نفر شرکت‌کننده باعث شد این گردهمایی به یکی از بزرگترین گردهمایی‌های نوع خود تبدیل شود. بیش از ۵۰ سازمان مسیحی از جمله سرویس جهانی کلیسا، شورای جهانی کلیساها، کلیسای اپیسکوپال، کلیسای لوتری انجیلی، کلیسای متدیست اصلاحات در آمریکا، کلیسای متحد متودیست و دفتر مریبول با دغدغه‌های جهانی از جمله سازمانهای شرکت‌کننده در این همایش بودند.

جلسات حاشیه‌ای و کارگاه‌هایی که در کنار این همایش برگزار شد به بررسی موضوعاتی چون کودکان تنها در کنار مرزها، تأثیر اشغالگری اسرائیل بر کودکان منطقه، تأثیر قرض کشورهای آفریقایی و توافقات تجارت آزاد و خانواده‌های فقیر در آمریکای لاتین پرداختند.

این همایش تنها رویداد از نوع خود در ایالات متحده بود که فعالان بین‌المللی و ملی دینی و فعالان سایر عرصه‌های عمومی را به